

ce mellem statskasser. Jeg tror, vi skal sætte vores lid, vores tillid til GATT-aftalen, også i det samarbejde, vi har i EU, og til, at vi kan styre det den vej rundt, således at det bliver konkurrence på lige vilkår og ikke konkurrence mellem statskasser.

Så hr. Kofoeds spørgsmål, om vi vil fylde op med nationale penge, mener jeg vi har givet svar på mange gange i Folketinget her, også på andre områder: Det vil vi ikke være i stand til.

Men jeg mangler stadig væk svar fra Venstre. Vil man være villig til i Venstre at fylde op – med hensyn til det spørgsmål, som hr. Niels Anker Kofoed stillede mig – og bruge statskassen som konkurrenceparameter for det her?

(Kort bemærkning).

Niels Anker Kofoed (V):

Jeg kender godt synspunktet. Jeg deler principielt det synspunkt, at man ikke skal konkurrere med statskasserne. Hvis vi kommer i den situation, at man vedtager på Landbrugsministerrådet, at således kan man gøre ved at understøtte landbruget nationalt – og det er fuldt lovligt – tror Socialdemokratiet så, at man kan lade være med at bringe dansk landbrug i en konkurrencesituation med de andre?

Tag f.eks. i øjeblikket: De monetære udligningsbeløb er blevet ændret, således at nationalstater, f.eks. Tyskland, har lov til at give kompensation, for Unionen vil ikke betale længere. Det kan den danske stat også. Det vil sige, at den tyske stat giver den kompensation, for det har den lov til. Hvordan tænker man sig så i Socialdemokratiet at klare den situation?

Var det ikke en idé, at man fjernede de afgifter, man pålægger landbruget, f.eks. alle de grønne regnskaber, de skal lave i øjeblikket til glæde for meget få? De koster mindst 10.000 kr. pr. landbrug at lave de regnskaber, som ingen værdi har. Det er også en omkostning. Det er 300 mio. kr. ekstra for landbruget hvert år. Er man parat til at gå den anden vej og dæmpe omkostningerne, som er statspålagt, for at forbedre konkurrenceforholdene for landbruget?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne tilbyde en løsning i forbindelse med den debat, som nu foregår mellem Venstre og Socialdemokratiet.

Det, som er problemet, er jo, at hr. Niels Anker Kofoed har ret i, at vi kan imødesee, at EU, hvis man går i gang med optagelsen af nye lan-

de, blandt andet vil komme til at gennemføre meget, meget kraftige nedskæringer i landbrugsstøtten. Det kan vi forvente.

Det, som vi så siger, er, at vi ydermere kommer i en situation – også på grund af GATT-reglerne – hvor videreførelsen og omstillingen af dansk landbrug må nødvendiggøre, at vi f.eks. for at gennemføre en udvikling i økologisk retning opretholder, at der skal være støtteordninger; ellers falder tingene fra hinanden. Der har hr. Niels Anker Kofoed jo ret.

Det, der skiller os og Venstre, er muligvis: Hvad skal den støtte bruges til og på hvilke betingelser? Hvordan kan vi styre tingene i retning af, at vi får et landbrug, der kan levere varer, som også bliver fremtidssikrede på verdensmarkedet, dvs. går i retning af de økologiske principper?

Jeg må på den anden side sige, at hr. Niels Anker Kofoed – og det er så en bemærkning til Socialdemokratiet – jo har ret i, at hvis vi forpligter os til bare at sidde og kigge på, at EU afvikler landbrugsstøtten, og ikke selv går ind og vil være med til at sikre, at dansk landbrug i den omstillingsfase, der er, får mulighed for at eksistere, så falder tingene jo fra hinanden.

Derfor vil jeg egentlig foreslå, at man gik over til konkret at diskutere: Hvad er det for en mål-sætning, vi har for omstillingen, hvad er det for afgifter, f.eks. på kvælstof, som kan indføres, og hvordan kan man f.eks. lave en grøn landbrugsfond – således som Enhedslisten har foreslået det – som målrettet kan give støtte til en fornuftig udvikling i landbrugsproduktionen? Tager man den diskussion, så tror jeg, at den modsætning, som nu har vist sig i debatten mellem Socialdemokratiet og Venstre, kan løses på en konstruktiv måde.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg mener, at jeg har svaret hr. Niels Anker Kofoed på det spørgsmål, han stillede om konkurrence mellem statskasser.

Men jeg savner i høj grad hr. Niels Anker Kofoeds svar eller Venstres svar på, hvad de så vil. Hvad er det så, Venstre vil? Hvor var det, man ville finde pengene til den støtte? Hvor skulle de penge komme fra, og hvor var den økonomiske ansvarlighed, som Venstre jo ellers roser sig af, og hvor man maler i mørke farver vedrørende økonomisk ansvarlighed? Her kommer man og slår ud med hånden og siger: 22 mia. kr. Hvor vil man finde dem henne?